

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010445
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7614010445.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2014, v trestnej veci proti obžalovanému V. K., pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, ods.3 písm.b/ Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 22.7.2014 sp.zn. 3 T 130/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného V. K..

odôvodnenie:

Obžalovaný V. K. bol rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp.zn. 3 T 130/2014 z 22. júla 2014 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, ods.3 písm.b/ Tr.zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v nočných hodinách z 13. februára 2014 na 14. februára 2014 v čase medzi 23.00 hod. až 02.00 hod. v obci M. Č.. XXX, okres B. N. M., po vzájomnej dohode spolu s ďalším obžalovaným V.. Č., vykonali vlámanie do objektu základnej školy s materskou školou tak, že osobným motorovým vozidlom zn. Š. H., Z.. Č.: W. XXXEG, ktoré riadil V. K., sa priviezli z obce R. do obce M., kde V. K. ostal vo vozidle dávať pozor, pričom bol v telefonickom kontakte so spoluobvinenými, obžalovaný V.. Č. spolu s ml. T. K.L. preliezli oplotenie zadnej časti budovy školy, kde sa vyšplhali na poschodie k dreveným balkónovým dverám, ktoré kovovou tyčou, údermi a kopaním poškodili a vnikli do budovy školy, z ktorej odcudzili LCD televízny prijímač značky B. s diaľkovým ovládaním, 2 ks diaľkových ovládačov k CD a DVD prehrávačom, digitálny fotoaparát značky Samsung s príslušenstvom a jednu instantnú kávu značky X., ktoré vyniesli na cestu, kde pre nich po telefonickom dohovore prišiel s vozidlom obžalovaný V. K. a následne veci odviezli do miesta ich trvalého bydliska, čím pre Základnú školu s materskou školou v obci M. Č.. XXX spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 520,43 € a poškodením dverí škodu 10,29 €

a obžalovaný V. K. sa skutku dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp. zn. 3T 43/07 zo dňa 3.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.10.2013 bol pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona právoplatne odsúdený.

Za to mu súd podľa § 212 ods.3 Tr.zák., s použitím § 37 písm.m/ Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods.2 Tr.zák. obžalovanému uložil ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods.1 Tr.zák. súd určil dobu ochranného dohľadu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 77 ods.2 Tr.zák., § 51 ods.4 písm.g/ Tr.zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu počas výkonu ochranného dohľadu.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol ihneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním obžalovaného V. K.. Podané odvolanie odôvodnil svojimi podaniami z 22.8.2014 a 17.10.2014, ako i prostredníctvom svojho obhajcu Q.. Q. A. zo dňa 20.8.2014.

Obžalovaný v podstate svojho podaného odvolania tvrdil, že stíhaného trestného činu sa nedopustil a v rámci prípravného konania, ako i hlavného pojednávania nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by svedčil o jeho vine. Jediným dôkazným prostriedkom, ktorý tvoril základ odsudzujúceho rozsudku okresného súdu boli výsluchy spoluobžalovaných zo dňa 20.2.2014. Prvostupňový súd ďalším zmenám vo výpovediach týchto spoluobžalovaných neuveril. Obžalovaný poukázal na procesné pochybenia pri vykonaní predmetných výsluchov v trestnom konaní, ktoré spočívali v tom, že týchto sa nezúčastnil, nakoľko mu to nebolo umožnené a ich konanie mu nebolo ani oznámené. V ďalšom trestnom stíhaní spoluobžalovaní V.. T. K. P. V. Č. zmenili obsah svojich výpovedí, a teda vznikli rozpory, ktoré bolo potrebné odstraňovať.

Okresný súd nevzal do úvahy tú skutočnosť, že obidvaja spoluobžalovaní zhodne pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedli, že zo strany polície došlo dňa 19.2.2014 k nátlaku na ich osobu a iba z tohto dôvodu označili obžalovaného V. K. za spolupáchateľa. Podstata odvolania teda spočívala v posúdení zákonnosti uvedených výsluchov zo dňa 20.2.2014, a teda jednak či išlo o výpovede dobrovoľné bez akéhokoľvek fyzického alebo psychického násillia, ale taktiež posúdenie procesno-právne, teda či nedošlo k porušeniu práva obžalovaného V. K. na obhajobu s tým, že sa mu odmietla účasť na výsluchu spoluobžalovaných, a teda nemal možnosť sa s dôkazom skonfrontovať a klásť vypočúvaným otázky. Takýmto postupom totiž dochádzalo k značnému porušeniu zásady rovnosti zbraní v trestnom stíhaní. Obžalovaný z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok, ktorý sa týkal jeho osoby, zrušiť a to vo všetkých jeho výrokoch.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zotrval na dôvodoch písomného odvolania, ktorých sa v celom rozsahu pridržiaval, a to i v časti navrhovaného rozhodnutia krajským súdom.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko rozhodnutie okresného súdu považovala v celom rozsahu za zákonné a správne.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr.por. V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Tr.por., alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Tr.por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Tr.por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie súvisiacej s dôvodmi podaného odvolania obžalovaného krajský súd zistil, že na V. K. bola podaná obžaloba Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi pre stíhaný trestný čin, ktorého sa mal dopustiť v spolupáchateľstve s obžalovanými V. Č. a V.. T. K.Á.. Obžalovaný V. Č. bol po podaní obžaloby dňa 22.7.2014 na hlavnom pojednávaní podľa § 21 ods.1 Tr.por. vylúčený zo spoločného konania na samostatné konanie.

K namietanému procesnému postupu týkajúcemu sa výsluchov spoluobžalovaných z 20.2.2014 krajský súd z predmetného spisového materiálu zistil nasledovné skutočnosti:

Obvinenie bolo podľa § 206 ods.1 Tr.por. V. K.T., V. Č. P. V.. T. K. vznesené uznesením z 19.2.2014. Namietaný výsluch spoluobžalovaných bol vykonaný ako úkon trestného konania dňa 20.2.2014 a v týchto výsluchoch bol ako spolupáchateľ stíhaného trestného činu z ich strany označený aj obžalovaný V. K. (č.l. 105 a nasl.). Obžalovaný V. Č. P. V.. T. K. usvedčujúce výpovede vykonali za prítomnosti

obhajcu a v prípade mladistvého aj za prítomnosti pracovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ku skutku sa priznali dobrovoľne a bez nátlaku zo strany polície, čo za prítomnosti ďalších osôb potvrdili svojím podpisom.

Obžalovanému V. K. bol opatrením Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi ustanovený obhajca Q.. Q. A. dňa 21.2.2014. Spisový materiál na č.l. 75 obsahuje vyrozumenie povereného príslušníka PZ o úkone z 19.2.2014, a to výsluchoch obžalovaných konaných dňa 20.2.2014. Predmetné vyrozumenie o úkone bolo adresované Q.. F. S. obhajkyňi V. T. K.. V ďalších výsluchoch v prípravnom konaní zo dňa 7.3.2014 a 16.4.2014 (č.l. 109 - 112) spoluobžalovaní V. Č.Z. P. V.. T. K. 11.3.2014 (č.l. 120 - 124) uviedli odlišnú verziu spáchania stíhaného trestného činu s tým, že vlámania s krádežou sa dopustili s nestotožnenou osobou menom T. a nie s obžalovaným V. K.. Konfrontácie medzi obžalovaným V. K. a spoluobžalovanými neboli vykonané, nakoľko V. K. využil svoje právo a týchto sa odmietol zúčastniť.

Zo zistenia orgánov polície (č.l. 174) vyplývalo, že osoba menom T. D. W.Š. s prezývkou K. sa v inkriminovanom čase nezdržiavala v rómskej osade v R. a taktiež jej prítomnosť nebola evidovaná na ul. C. Š. M. W.. Trestná činnosť obžalovaných je v príslušnom spisovom materiáli zadokumentovaná listinnými dôkazmi, medzi ktoré patria obhliadka miesta činu, fotodokumentácia, zápisnica o vydaní vecí a fotodokumentácia vydaných vecí, odborné vyjadrenie ku škode znaleckým dokazovaním z odboru kriminalistiky, ako i výpoveďou poškodenej riaditeľky školy vo M. Q. H..

Krajský súd z predloženého spisového materiálu ďalej zistil, že spoluobžalovaní V. Č. P. V.. T. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.7.2014 (č.l. 711) urobili vyhlásenie o svojej vine a súd ich vyhlásenie podľa § 257 ods.7, ods.8 Tr.por. prijal. Na otázku, či rozumejú podstate skutku, ktorý sa im kládol za vinu, obidvaja obžalovaní uviedli „áno“. Pri svojom ďalšom výsluchu na hlavnom pojednávaní spoluobžalovaní uviedli rozdielne skutočnosti ohľadne podstaty skutku a na rozdiel od podanej obžaloby uviedli, že trestnej činnosti sa mali dopustiť s neznámou osobou menom Róbert.

Obžalovaný V. K. na hlavnom pojednávaní dňa 2.7.2014 (č.l. 711) spáchanie trestnej činnosti opakovane poprel a na svoju obhajobu uviedol, že svoje motorové vozidlo, v ktorom sa nachádzal jeho mobilný telefón v nočných hodinách zapožičal jemu neznámej osobe menom T., ktorú poznal len z videnia. S uvedenou osobou sa stretával asi v roku 2009, a to v W. na diskotékach. Počas nočných hodín kritického dňa, v ktorom mal byť spáchaný trestný čin viedol svoje motorové vozidlo približne o 02.00 hod., a to po jeho vrátení zo strany osoby menom T., ako i svojho brata smerom do W. za účelom návštevy priateľky. Cestou do W. viezol aj neznámu osobu menom T., ktorá bez osobných vecí vystúpila na prvej križovatke v meste.

Odvolací súd tieto zabezpečené a vykonané dôkazy vyhodnotil ako svedčiace v neprospech obžalovaného a potvrdzujúce jeho vinu. Krajský súd po starostlivom uvážení všetkých získaných a vykonaných dôkazoch ustálil, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil tak, ako to vo svojom rozhodnutí uviedol prvostupňový súd. Zo zabezpečených dôkazov nevyplývajú relevantné skutočnosti spochybňujúce, že to bol práve obžalovaný, ktorý sa v inkriminovanom čase dopustil stíhaného trestného činu spoločne s ďalšími páchatelmi. Takýto záver vyplýva najmä z výpovedí spoluobžalovaných z prípravného konania, ktorí ho ako páchatela trestného činu označili, aj keď v neskoršom období svoje výpovede zmenili. Obsah zmenených výpovedí spolupáchatelov je nelogický a krajský súd ho vyhodnotil ako produkovanú snahu spoluobžalovaných zbaviť trestnej zodpovednosti obžalovaného V. K.. Obhajoba obžalovaného je v rozpore s objektívne zistenými skutočnosťami a ním opísané skutkové okolnosti si navzájom odporujú. Účasť neznámej osoby pri páchaní trestnej činnosti v zmysle udania obžalovaného je podľa záverov druhostupňového súdu fiktívna a táto verzia prípadu mala za účel zbaviť ho trestnej zodpovednosti.

Odhliadnuc od skutočnosti, že obžalovaný V. K. nebol prítomný pri prvotných výpovediach spoluobžalovaných v prípravnom konaní, krajský súd pri rozhodnutí o jeho vine vzal do úvahy najmä tú skutočnosť, že ml. T. K. P. V. Č. na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd podľa § 257 ods.7, ods.8 Tr.por. prijal. Obžalovaní ml. T. K. P. V. Č. svojimi vyhláseniami o vine jednoznačne potvrdili, že trestného činu sa dopustili na tom skutkovom základe, ako je uvedený v podanej obžalobe, teda že trestnej činnosti sa dopustili spoločne s obžalovaným V. K., a to po vzájomnej dohode. Ich odlišná výpoveď v ďalšom konaní preto podľa názoru krajského súdu je pre posúdenie viny obžalovaného V. K. irelevantná, a to už aj vzhľadom na nelogické závery výpovedí, na ktoré správne vo svojom napadnutom rozsudku poukázal okresný súd.

Vzhľadom na tieto okolnosti krajský súd zaujal právny názor, v zmysle ktorého obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky stíhaného trestného činu tak, ako to v prvostupňovom konaní uviedol v rozsudku okresný súd.

Pokiaľ sa týka uloženého trestu, tento odvolací súd považoval za zákonný a dôvodný. Uložený trest zohľadňuje všeobecné zásady pre ukladanie trestov uvedené v § 34 Tr.zák. a jeho nepodmienečný výkon, ako i výmera zohľadňuje najmä bohatú kriminálnu minulosť obžalovaného. V súvislosti s hodnotením osoby obžalovaného sa preto krajskému súdu javil ako zákonný a dôvodný i uložený ochranný dohľad, ako i povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu počas výkonu ochranného dohľadu (§ 76 ods.2, § 78 ods.1, § 77 ods.2, § 51 ods.4 písm.g/ Tr.zák.).

V ďalších neuvedených podrobnostiach odôvodnenia svojho rozhodnutia krajský súd odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil a tieto si aj v celom rozsahu osvojil.

Na základe týchto dôvodov Krajský súd v Košiciach odvolanie obžalovaného zamietol v zmysle ustanovenia § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.